

Mișcarea și scena...

Pe terenul de câmpie din Spila, care în termeni consacrați mi se pare că se numește marea, am asistat cu prietenul obișnuit antrenament la un „recital” cu totul inedit.

Conducând un purtător, pe nume Șelc (admirabil ca linie și nerv), cârmărețul Velicu (din rândul sportivilor de la Steaua) a executat cu o desăvîrșită meșteșug o gamă de figuri uimitoare. Bătăia de o asistentă întâmplătoare, compusă în majoritate din actori, omul și oiaul au mai oferit, fără efort, un supliment de măiestrie.

Căi celalți, alții la lucru, au ciulit urechile și o clipă mi s-a părut că ei și-au învârtit „colajul”, care, pe lângă dulceața aplauzelor, a primit și o porție dublă de zahăr.

Dar nu despre aceasta voiam să-adau vorba, ci despre actori. Grupul asistent la demonstrația făcută de Velicu și Șelc era compus din actori de teatru și film, vitorii protagoniști ai cronicării nemuritoare „Neam al Șoimăreștilor”. Actorii veneau zilnic să învețe să cântărească, nu de alta dar pentru necesitățile filmului. Voiau să aștepte cît de cît, chiar și în fugă, secretele echilibrului pe apă. Mai ales pentru faptul că pînă și în film, căi au stău numai ca... stău, ecvestre, ci obișnuiesc, cîteodată, să

fugă ori chiar să și sară. Căi sînt... Pînă aci, toate bune și la locul lor. Sînd însă tot acolo de vorbă cu Colea Răutu, devenit „veteran” al peliculei românești, ne-am gîndit la altceva: dacă în următorul film eroii vor fi nevoiți (bătăi în lemn!) să însoțească, să sară un gard sau, ceea ce ar fi și mai complicat, să rupă la fugă, atunci ce s-ar întâmpla? (Deseori orela de educație fizică și sport din institut se uită prea repede...)

E greu și chiar înalt să ceri unui actor, ori cît de complex pregătit, să știe de toate, pe măsura imprezibilităților sale roluri viitoare: să conducă autentic o locomotivă, să execute, ca un profesionist, o intervenție chirurgicală la abdomen, sau să cesească, cu realism, un lan de secară. Totuși, un absolvent de institut ar putea (poate că ar și trebui) să fi alergat măcar de cîteva ori pe o veritabilă pistă de atletism, să fi aruncat, cît de cît, un disc și să nu strige după ajutor dacă, cumva, apa i-a trecut de umeri. Băi chiar să sară cu parașuta. Nu l-ar strica! Pe lângă o dezvoltare trupească, cum se zice, sportul l-ar oferi, alături pe saliditatea scenei, cît și în lumina reflectorului de film, mai multă naturaleză, mai multă deslăvire, pînă chiar și mai multă grație.

Individual și sporadic

tot mai mulți sînt actorii care în timpul lor liber trag la vîșle, la vîșle mîngă de tenis, urcă pe munte. Pentru că, la urma urmei, nimeni nu l-ar surde o Julietă lașăpănită, un Vlaicu Vodă mișcînd spada ca pe o... mîtură cu coadă și cu altă mai puțin un tîlăd erou al zilelor noastre care să nu respire sănătate și căldură să-l lipsească armonia în mișcare.

Regizorul, oricît de genial ar fi, nu poate substitui nici sportul, nici antrenamentele. Documentarea, în vederea credinței rolurilor, e necesară și niciodată suficientă. Tot așa cum în nădărlul interpret degajat în mișcare, suplu, energic — prin sport — va compune personajul său cu și mai multă naturaleză și forță emoțională în prezența unor calități fizice dobîndite din vreme, decît confecționate ad-hoc și la repezăală.

I. GRIN

P.S. Mereu îmi amintesc de o deosebit de instructivă discuție avută cu ani în urmă cu artistul popularul George Vrăcă, fost (autentic) internațional de rugbi. Maestrul îmi vorbea despre pasiunea pe care mulți consacrați ai scenei și ecranului o au pentru sport, pentru mișcare. Să fie oare încă o cheie a succesului?

I. G.

Cînd antrenorul face concesii...

La Mama, pe lacul Slutghiol, cu cîtva timp în urmă, lotul republican de iahting s-a pregătit în vederea unei importante competiții: cea de a VI-a regată a concursului internațional dotat cu „Cupa Prieteniei” care a avut loc la Odessa. În acest scop, federația de specialitate a încredințat pregătirea lotului, antrenorului Mircea Băiceanu, tehnician recunoscut pentru priceperea și cunoștințele sale, un specialist de la care tinerii noștri sportivi aveau desigur multe de învățat.

Și treaba ar fi mers bine, dacă antrenorul ar fi știut să fie mai exigent cu sportivii, să-și impună autoritatea.

În lot însă, în zile de pregătire puteau fi auzite astfel de... cereri: „Nea Mircea, mi-ai întîrzi și eu o oră. Am puțină treabă în Constanța.”

„Înțelegător”, antrenorul ceda cu ușurință. Mai ales cînd era vorba de un „băiat bun”. Numai că solicitantul nu-și mai făcea apariția în acea zi.

Sau: „Nea Mircea, diseară stau și eu un sfert de ceas peste program. Mi-au venit niște cunoșcuți. Nu se face să nu schimb cîteva vorbe cu ei...”

Antrenorul (deh, inimă largă) se dovedea din nou înțelegător. Și în acest caz însă, sfertul de oră se transforma uneori într-o... noapte albă.

Rezultatul? Repetate absențe de la antrenamente (unii sportivi abia au realizat o prezență de 50 la sută!) și, în general, minimalizarea importanței procesului de pregătire.

Ceva mai mult. La un concurs de verificare a lotului, organizat în ajunul plecării la Odessa, echipajul Costescu-Carapancea a fost eliminat din întrecere pentru depășirea startului. Departe de a se conforma acestei hotărîri, supărat, Costescu a adresat arbitrilor insulte.

Ce poziție ar fi trebuit să adopte antrenorul Băiceanu? Evident, el avea datoria să pună la punct pe acest sportiv nedisciplinat, să discute cazul său cu ceilalți membri ai lotului. Opinia colectivului ar fi cîntărit greu, l-ar fi ajutat pe sportivul căzut în greșeală să se îndrepte. Dar, nu! Cu spiritul său... concesiv, antrenorul a intervenit pentru ca sportivul Costescu să poată participa și la următoarele regate.

De aici și pînă la totală discredita-re a antrenorului în fața sportivilor săi n-a mai fost decît un pas.

★

— Am fost animat de intenții bune. Am vrut ca în lot să domnească o atmosferă sănătoasă, de colaborare rodnică. Îmi dau seama că am greșit. Sportivii nu m-au înțeles. Au abuzat de bunătatea mea...

Așa a explicat antrenorul Mircea Băiceanu, în ședința comisiei regionale de iahting, „necazurile” avute. Poți fi în relații prietenești cu sportivii fără să-ți știrbești autoritatea de antrenor, respectul ce trebuie să fi-l acorde sportivii.

Sintem împotriva unor relații rigide cu sportivii, a atitudinilor distante, netovărășești. Dar, în calitate de educator, antrenorul trebuie să știe să găsească cele mai bune căi de apropiere sufletească de sportivii pe care îi pregătește.

Cîți dintre antrenorii noștri nu pot fi văzuți împreună cu sportivii la spectacole artistice, făcînd împreună lectura presei, studiînd o carte cu temă educativă. În esență, antrenorul trebuie să aibă totdeauna o atitudine principială.

Or, trecînd cu vederea toate acestea, antrenorul Mircea Băiceanu s-a comportat ca un slab educator. Și, consecințele le-a suportat în primul rînd el...

TIBERIU STAMA

JURNAL DE VACANȚĂ...

(Urmare din pag. 1)

În pauză, cei din „doi” conduceau cu 3-0.

Resursele noastre sînt departe de a fi epuizate. Am schimbat tactica. Halfia trebuie să joace ofensiv. (După primul gol, halfii noștri s-au retras în apărare și jumătatea terenului aparținea, astfel, adversarilor).

Acum intră... La 3-1 am prins aripă. Cel de-al doilea gol l-am marcat eu. De obicei joc fundas...

Meciul a luat sfîrșit cu scorul de 3-3. Celelalte rezultate ale după-amiezii: Detașamentul 3 cu 5: 2:1 6 cu 7: 3:1.

A doua zi, selecționata taberei Năvodari-Dig a început pregătirile pentru meciul cu tabăra Năvodari-Centru...

Bistrița... Sîntem de cîteva zile aici și com-

Au fost desemnați reprezentanții bucureșteni pentru finalele de juniori la caiac-canoe

De curînd au avut loc întrecerile pentru desemnarea finalisților bucureșteni ai campionatului republican de juniori la caiac-canoe. Cele 16 probe au fost — în majoritate — foarte disputate (indeosebi la categoria juniorilor mici), fapt care dovedește preocuparea antrenorilor noștri pentru pregătirea tinerei generații de miniviori ai pădelei și pagăi. În concursul de pe lacul Herăstrău s-au impus reprezentanții Clubului sportiv școlar și ai Școlii sportive de elevi nr. 2 care au cucerit cîte 7 locuri I, restul victoriilor (2) revenind cluburilor Olimpia și Voința.

Iată care sînt clasamentele primelor echipe în „zona” din Capitală: JUNI-

OARE CAT. I Caiac simplu 500 m: 1. Carmen Popescu (C.S.S.) 2:42,2; 2. Georgeta Ciufu (Voința) 3:00,8; 3. Cornelia Anghel (Olimpia) 3:15,0. Caiac dublu 500 m: 1. C.S.S. (Anca Olivier, Maria Sersea) 2:37,5; 2. Olimpia (Tomescu, Spătaru) 2:56,0; 3. C.S.S. (Maria Dina, Maria Domocoș) 3:00,5. K 4 500 m: 1. C.S.S. (Sanda Iorgulescu, Geta Nicolescu, Valentina Șerban, Viorica Stoica) 2:17,3; 2. Steaua (C. Petrescu, F. Riulet, L. Romascan, S. Jecu) 2:32,3. JUNIOARE CAT. II Caiac simplu 500 m: 1. Heana Cristea (S.S.E. II) 3:09,5; 2. Elena Berbecel (C.S.S.) 3:21,4; 3. Viorica Ioniță (S.S.E. II) 3:28,5. Caiac dublu 500 m: 1. S.S.E. II

(Elena Nosa, Magdalena Botez) 2:51,4; 2. S.S.E. II (Crina Dorobanțu, Georgeta Popescu) 2:51,9; 3. Voința (Rodica Adrian, Luminița Bremia) 3:00,4. JUNIORI CAT. I Caiac simplu 500 m: 1. Domitian Popescu (S.S.E. II) 2:16,0; 2. N. Tabăcaru (Voința) 2:24,5; 3. Constantinescu (C.S.S.) 2:38,5. Caiac dublu 500 m: 1. Olimpia (M. Mușat, D. Galan) 2:04,0; 2. S.S.E. II (V. Georgescu, P. Hristea) 2:16,0; 3. S.S.E. II (V. Bordeianu, V. Pistol) 2:19,3. Caiac dublu 1.000 m: 1. Voința (I. Albu, P. Ionescu) 3:33,6; 2. S.S.E. II (A. Stănică, G. Crăiniciu) 3:48,0; 3. S.S.E. II (C. Tănăsescu, S. Radu) 3:49,2. K 4 1.000 m: 1. S.S.E. II (I. Marusciac, Z. Dumitrescu, I. Zamfir, B. Weinstein) 3:11,5; 2. Olimpia (Dobres, Dragomir, Budiștean, Resnak) 3:17,0; 3. Olimpia (Trandafir, Ovezca, Ciulian, Tarțau) 3:28,0. Canoe simplu 1.000 m: 1. A. Răduț (C.S.S.) 4:49,0; 2. Gh. Colan (C.S.S.) 5:15,0; 3. G. Buruiană (C.S.S.) 5:20,9. Canoe dublu 1.000 m: 1. S.S.E. II (Gh. Nița, N. Cercelaru) 4:17,5. Caiac simplu 5.000 m: 1. Ioniță Marian (S.S.E. II); 2. Mitrea Dorin (Olimpia); 3. Roland Filipi (C.S.S.). JUNIORI CAT. II Caiac simplu 500 m: 1. Virgil Duncan (C.S.S.) 2:23,0; 2. Gh. Săndulache (S.S.E. II) 2:29,5; 3. G. Malace (C.S.S.) 2:34,8. Caiac dublu 500 m: 1. S.S.E. II (St. Gheorghe, M. Sava) 2:15,0; 2. S.S.E. II (G. Ivan, A. Ionescu) 2:20,0; 3. C.S.S. (E. Panțea, E. Georgescu) 2:20,2. Canoe simplu 500 m: 1. Mihai Dineă (C.S.S.) 2:58,0; 2. P. Preotesescu (C.S.S.) 3:02,8; 3. Cr. Dineă (S.S.E. II) 3:18,2. Canoe dublu 500 m: 1. C.S.S. (A. Dumitru, J. Poliev) 2:32,0; 2. C.S.S. (I. Ghițulescu, V. Bogdan) 2:34,8; 3. S.S.E. II (N. Stanciu, V. Nistor) 3:01,6.

În clasamentul general la caiac-canoe pe primul loc se situează reprezentanții Clubului sportiv școlar București care au acumulat cu patru puncte mai mult (212 față de 208) decît cei ai Școlii sportive de elevi nr. 2. Pe locurile următoare: Olimpia 78 p., Voința 33 p., Steaua 32 p. Finaliștii bucureșteni vor concura, alături de calificanții celorlalte centre nautice din țară, în zilele de 16 și 17 august a.c., la Snagov, pentru a desemna pe campioni republicani de juniori.

VOINȚA

Etapa regională a campionatului republican

● La Botoșani s-au desfășurat, timp de două zile, întrecerile etapei regionale la care au participat 5 echipe campioane de raion. Jocurile au avut loc tur-retur. La capătul unor partide viu disputate, primul loc în clasament a fost cucerit de cunoscuta formație Avîntul Frasin, care va reprezenta, astfel, regiunea Suceava în etapele următoare ale campionatului.

Primele trei echipe în clasamentul final: 1. Avîntul Frasin, 2. Victoria Dimăcheni, 3. Vîntul Negoști.

C. ALEXA
coresp. regional

● Stadionul „1 Mai” din orașul Făgăraș a găzduit, zilele trecute, jocurile din etapa regională a campionatului republican de oină, ediția 1963, la care au participat echipele Torpedo Zărnești, raionul Brașov, Vișteanul Viștea de Jos, raionul Făgăraș și Recolta G.A.G. Porceni, raionul Sibiu. Întrecerile s-au desfășurat sistem turneu, tur și retur.

În prima parte a competiției, echipele participante au practicat un joc mai slab la „bătăia mingii” și s-au dovedit, în general, deficitare la capitolul tactică. În retur însă ele și-au revenit, au jucat mai bine, oferind o serie de meciuri viu disputate. Primul loc a fost ocupat de Torpedo Zărnești, care a câștigat toate meciurile susținute. În partea a doua a competiției, Torpedo a realizat 16 puncte din „bătăia mingii”. Echipa din Zărnești a cucerit, pentru a 7-a oară, titlul de campioană a regiunii Brașov.

O dispută foarte strînsă s-a dat pentru ocuparea locului 2; după ce în tur a fost întrecută cu 10-6 de „Recolta”, în retur formația din comuna Viștea și-a luat revanșa, câștigînd cu 11-5. Astfel, ea s-a clasat pe locul 2 la o diferență de două puncte. Iată, cum arată clasamentul final: 1. Torpedo Zărnești 12 p., 2. Vișteanul Viștea de Jos 6 p., 3. Recolta Porceni 6 p.

L. MIREA
corespondent

Echipajul M. Dumitriu — N. Zamă a luat o plecare bună, terminînd regata a 7-a pe locul V.

Foto: P. Romoșan

Simbătă, în rada portului Iliciovski, la 45 km depărtare de Odessa, s-a disputat ultima etapă, a VII-a, din „Regata Prieteniei”. Ea a adus importante modificări în clasamentul general. Astfel, la clasa Finn, vicecampionul olimpic Ciucilov a adus culorilor Uniunii Sovietice o victorie de prestigiu. Reprezentanții noștri E. Enopian și P. Svoboda s-au clasat pe locurile 6 și, respectiv, 10 din 48 de concurenți.

În clasamentul pe națiuni, formația noastră a ocupat, în final, locul II, fiind întrecută doar de lotul olimpic al

U.R.S.S. Pe locurile următoare: 3. U.R.S.S. II; 4. R.S.F. Iugoslavia; 5. R.P. Polonia; 6. R.P. Bulgaria; 7. R.S.S. Ucraineană; 8. R.S.S. Armeană etc. În concurs au luat parte 16 echipe reprezentative. La clasa F.D., echipajul român M. Dumitriu + N. Zamă s-a clasat pe locul 12 din 40 de echipaje, performanță bună dacă ținem cont că cei doi sportivi au concurat pe o ambarcație împrumutată de la gazde.

P. ROMOȘAN

TEOFIL BĂLĂI

T. B.